

[Brixtofte.]

Jeg må i den forbindelse beklage, at fremskridtspartiet i sine mindretalsudtalelser i betænkningen indtil 2 steder sår tvivl om erhvervslivet og kaster mistanke på erhvervslivet ved at anvende udtryk som fidusfradrag og skattefiduser. Jeg ved ikke, hvilken del af erhvervslivet fremskridtspartiets ordfører har kendskab til, men den del af erhvervslivet, som jeg har kendskab til, anvender ikke afskrivningsreglerne på den måde, som fremskridtspartiet insinuerer.

På alle de tre nævnte områder, som er afgørende for venstre, er det sådan, at flertallet har stillet ændringsforslag, der fjerner venstres forslag. Venstre vil derfor naturligvis stemme imod ændringsforslagene til forslag til lov om skattemæssige afskrivninger og forslag til lov om investeringsfonds.

Hvad angår venstres eget forslag til lov om skattemæssig tilbageførsel af underskud i aktieselskaber, vil venstre stemme imod forringelsen i ændringsforslag nr. 1 og 4, hvorimod vi vil stemme for de redaktionelle ændringer i ændringsforslag nr. 2 og 3.

Med hensyn til de tre andre forslag, som venstre ikke har fremsat, vil venstre undlade at stemme om ændringsforslagene, da venstre mener selv at have forslag, der i langt højere grad er til fordel for erhvervslivet.

Glistrup (FP):

Må jeg straks besvare den sidste talers spørgsmål til fremskridtspartiet: vore hårde bemærkninger, som hr. Brixtofte nævnte, i betænkningen, var bestemt ikke udtryk for nogen kritik, endsige nogen fjendtlighed over for nogen som helst del af erhvervslivet, det var en kritik af folketetinget. Skattefiduser er ikke noget, som man på nogen måde, i nogen henseende, kan bebrejde nogen som helst inden for erhvervslivet, hverken den kreds, som hr. Brixtofte måtte have kendskab til, eller den, som vi har kendskab til. Skattefiduser er udelukkende noget, som man kan bebrejde folketetinget at det skaber grundlag for at gennemføre.

Men lad mig så i øvrigt om de fire lovforslag, vi behandler her, sige, at det er jo en ret omfattende buket bestående af mange og ret forskelligartede urter, og når vi skal kigge på buketten, er det stort set vort indtryk, at der er mere positivt i den, end der

er dårligt i den. Og så ville man jo på ægte folketingsmanér meget let kunne forfalde til, når man synes om en ting, at kalde den beskæftigelsesfremmende og alverdens andre gode ting, mens man, når man ikke synes om en ting, kalder den det modsatte. Så højt vil jeg imidlertid ikke svinge mig op. Jeg tror, at de love, vi nu er i færd med at vedtage, har en meget ringe effekt på beskæftigelsen. Jeg tror, at skulle man endelig anvende et tilsvarende millionbeløb i beskæftigelsesfremmende foranstaltningers tjeneste inden for skattelovgivningen, så kunne man finde mange måder at gøre det både mere effektivt og mere socialt rimeligt på. At jeg bl. a. tænker på en forhøjelse af bundgrænsen, vil vel ikke komme så overraskende for mange i dette ting.

Men så skulle altså ikke være, og så må vi bedømme de forslag, der nu er opnået enighed om mellem de forligspartier, der står bag ved den buket, vi her skal behandle.

Som stående uden for forliget kan vi selvfølgelig meget let med hr. Brixtofte begynde f. eks. at hudflette kristeligt folkeparti og sige, at hr. Jens Møller sagde vitterlig i fjernsynet til hr. Poul Hartling, at 1.800 kr., som venstre foreslog som overgrænse for småaktiver, var alt for lidt, nej, kristeligt folkeparti gik til valg på at føre venstres politik med forbedringer, de ville sige 2.000 kr., når venstre sagde 1.800 kr., og hvad ser vi så her nu i salen og i betænkningen? At man fra kristeligt folkepartis side stemmer for at blive ved de 1.200 kr., der har stået uændrede fra 1968. Det er jo en almindelig måde at synge sangen på, som hr. Brixtofte var inde på, men dér må vi da i hvert tilfælde se at blive så voksne mennesker, at vi må indstille os på, at når et parti som kristeligt folkeparti i denne situation har ment ud fra deres forudsætninger for at bedømme skattelove, at det alt taget i betragtning mere fremmer den kristelige politik at gennemføre reglerne på den måde, man nu har kunnet få det igennem med hr. Stetters investeringsfradrag og de kristeliges 45 pct. afskrivning, og hvad man nu ellers har talt om, ja, så må selvfølgelig et parti med det mandatantal, man bidrager til forliget med, være nødt til at sluge sådanne ting som det, at man går ind på de 1.200 kr. Der er i og for sig ikke nogen grund til for os andre fri-